CAN I FULFILL THE MITZVAH TO LIVE IN ISRAEL FROM CHICAGO?

R' Yair Lichtman

OCTOBER 17, 2023 CONGREGATION KINS פרשת נח תשפ"ד

THE MITZVAH TO LIVE IN ISRAEL

(1) HASAGOT HA-RAMBAN L'SEFER HA-MITZVOT, SHIKCHAT ASIN 4

מצוה רביעית שנצטוינו לרשת הארץ אשר נתן האל יתברך ויתעלה לאבותינו לאברהם ליצחק וליעקב ולא נעזבה ביד זולתינו מן האומות או לשממה. והוא אמרו להם (מסעי לג ורמב"ן שם) והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה והתנחלתם את הארץ. ונכפל כזה העניין במצוה זו במקומות אחרים... שלא יניחו ממנה מקום... וזו היא שהחכמים קורין אותה (סוטה פ"ח מ"ו) מלחמת מצוה.

וכן אחרי הכריתנו את העממים הנזכרים אם רצו אחר כן שבטינו לעזוב את הארץ ולכבוש להם את ארץ שנער או את ארץ אשור וזולתם מן המקומות אינם רשאין. שנצטוינו בכיבושה ובישיבתה. וממאמרם מלחמת יהושע לכבש תבין כי המצוה הזו היא בכבוש... הרי נצטוינו בכיבוש בכל הדורות.

ואומר אני כי המצוה שהחכמים מפליגין בה והיא דירת ארץ ישראל עד שאמרו (ת"כ בהר פ"ה ה"ד וכעי"ז כתובו' קי ב, וש"נ, מלכים ספ"ה) שכל היוצא ממנה ודר בחוצה לארץ יהא בעיניך כעובד עבודה זרה... וזולת זה הפלגות גדולות שאמרו בה הכל הוא ממצות עשה הזה שנצטוינו לרשת הארץ ולשבת בה. אם כן היא מצות עשה לדורות מתחייב כל יחיד ממנו ואפילו בזמן גלות כידוע בתלמוד במקומות הרבה. ולשון ספרי (ראה יב כט) מעשה ברבי יהודה בן בתירה ור' מתיה בן חרש ור' חנניה בן אחי ר' יהושע ור' נתן שהיו יוצאין חוצה לארץ והגיעו לפלטיה וזכרו את ארץ ישראל וזקפו את עיניהם וזלגו דמעותיהן וקרעו בגדיהם... אמרו ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה:

The fourth [forgotten] *mitzvah* is that we are commanded to inherit the land that Hashem gave to our forefathers, Avraham, Yitzchak, and Yaakov, and not to leave it in the hands of other nations or desolate. This is what he said to them, "You shall take possession of the land, and dwell therein; for I have given the land to you to possess it. You shall inherit the land." The matter of this *mitzvah* was repeated in other places... [to teach] that we must not ignore any place from this... this is what our Sages called "a war of *mitzvah*."

Similarly, after we eliminate the designated nations from the land, if our tribes then want to leave the land and conquer another land, like Shin'ar, Ashur, or others, they are not permitted to do so, for we are obligated in conquering and settling [Israel]. From our Sages statement that Yehoshua's war was to conquer [the land], we should understand that the *mitzvah* entails conquest... Behold, we are command in its conquest for all generations.

I say that the *mitzvah* which our Sages praise, namely, dwelling in the land of Israel, until they said that anyone who leaves it and dwells outside of Israel is like an idolater... and many other praises besides, all of this is based on this positive *mitzvah*, that we are commanded to conquer and inhabit the land. Therefore, it is a positive commandment for generations, obligating each of us individually, even while we are in exile, as is clear from the Talmud in many places.

The language of the Sifrei: "There was a story with R' Yehuda ben Beteirah, R' Matiah ben Cheresh, R' Chananiah ben Achi, R' Yehoshua, and R' Natan, who left [Israel] for Chutz LaAretz. When they arrived at Platiah and remembered Israel, their eyes perked and their tears flowed and they ripped their garments... and said that inhabiting Israel is worth all of the *mitzvot* in the Torah."

POSSIBLE APPLICATION IN CHUTZ LA-ARETZ

TRAVELING IN ISRAEL

(2) KETUBOT 111A

״וְרוּחַ לַהוֹלְכִים בָּה״, אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה בַּר אַבָּא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: כָּל הַמְהַלֵּךְ אַרְבַּע אַמּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מוּבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבַּא.

With regard to the aforementioned verse "And spirit to they who walk there" (Isaiah 42:5), Rabbi Yirmeya bar Abba said that Rabbi Yoḥanan said: Anyone who walks four cubits in Eretz Yisrael is assured of a place in the World-to-Come.

(3) SHU"T RIVASH 101 (R' YITZCHAK BEN SHESHET, 14TH CENTURY ALGIERS)

ואחרי שלדבר מצוה מותר אפי' בע"ש, אין ספק שהעליה לארץ ישראל מצוה היא... וכן אמרו שם: כל המהלך ד' אמות בארץ ישראל, מובטח לו שהוא בן העה"ב. ומה שהיה אומר הנביא לבני הגלות: בנו בתים וכו', זה היה מפני הגלות שנגזר עליהם, ומי שהגלם לא היה מניחם לשוב, עד שעלו ברשות כורש... וכן אין לומר שאין העליה מצוה, כי אם הישיבה, שהרי העולה על דעת להתישב נקרא עוסק במצו'...

הנה, שבכל אלו, אף על פי שאין ההליכה עיקר המצוה, מ"מ, כיון שהולך לעשו' המצו', נקרא עוסק [במצוה]; וכ"ה בהולך לעלות לא"י.

Since, for the matter of a *mitzvah*, one can depart even on a Friday, there is no doubt that traveling to Israel is a *mitzvah*... Similarly, our sages said that one who travels 4 Amot in Israel is assured a place in the World to Come. That which [Yirmiyahu] the prophet said to the exiles, "Build house..." was merely because of the exile to which they had been sentenced, and the ones who exiled them would not let them return until they came to Israel with Koresh's permission... Similarly, one should not say that going to Israel is not a *mitzvah*, and only settling is, because one who goes to Israel with intention of dwelling there is called "one who is involved in the *mitzvah*...

Behold, it follows from all of these [proofs] that even though traveling is not the main *mitzvah*, nevertheless, since he is going to do a *mitzvah*, he is called "one who is involved in a *mitzvah*," and the same applies to one who travels to go to Israel.

(4) SHU"T MAHARIT YD 2:28 (R' YOSEF DI TRANI, 16TH CENTURY GREECE)

ומשמע לי שטעמו של הרא"ש בתשובה זו שהשוה נדר זה כשאר נדרי הרשות היינו משום דנדר זה שנדר לעלות אין בו מצוה שאין עיקר המצוה בעליה אלא בישיבה והדיר' שמה כמו שהביא הרמב"ן ז"ל אבל מי שעולה לראותה ע"ד לחזור לא מצינו בזה

מצוה מפורסמת. ואפי' תימא שזכות הוא לו ממה שאמרו כל המהלך ד' אמות בא"י מובטח לו שהוא בן העולם הבא דכתי' ורוח להולכים בה מ"מ מצות עשה ליכא

It seems to me that the reason of Rabbeinu Asher in this responsa, where he equates this vow [to travel to the Land of Israel] to all other types of non-mitzvah vows, is that a vow to travel [to the Land of Israel] does not constitute a *mitzvah* because the primary *mitzvah* is not travelling there, but settling there, as stated by Ramban. However, regarding one who travels there to visit with intent to return, we do not find a prominent mitzvah. Even if one were to say that there is a merit, from what they said that anyone who walks four cubits in the Land of Israel is assured a place in the world to come, as it states, 'and spirit to those who walk within it,' nevertheless, there is no *mitzvah*.

(5) SHULKHAN ARUKH OC 248:4

(ד) הּיּוֹצְאִים בְּשַׁיָּרָא בַּמִּדְבָּר, וְהַכֹּל יוֹדְעִים שֶׁהֶם צְרִיכִים לְחַלֵּל שֲבָּת כִּי מִפְנֵי הַסַכְּנָה לֹא יוּכְלוּ לְעַבֵּב בַּמִּדְבָּר בְּשַׁבָּת לְבַדָּם, ג' יָמִים לְדֶם שַׁבָּת בְּפִוּהָ בְּעִיב שְׁבָּת הְיִשׁבְ וֹדְשָׁבָי וּבְשָׁלִישִׁי מֻתָּר לָצֵאת, וְאִם אַחַר כָּךְ יְאֵרַע לוֹ סַבְּנָה וְיִצְטָרְךְּ לְחַלֵּל שַׁבָּת מִפְּנֵי פָּקוּחַ נֶפֶשׁ, מֻתָּר, וְאֵין כָּאן חָלוּל; וְהָעוֹלֶה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אִם נִזְדַּמְנָה לוֹ שַׁיָּרָא אָפָלוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת, כֵּינָן דְּדְבַר מִצְנָה הוּא, יָכוֹל לְפְרשׁ; וּפּוֹסֵק עִמָּהֶם לִשְׁבֹּת, וְאִם אַחַר שֵׁיִּהִיוֹ בַּמִּדְבָּר לֹא יִרְצוּ לִשְׁבֹּת עִמּוֹ, יָכוֹל לְלֶכֶת עִמְּהֶם חוּץ לַתְּחוּם, מִפְּנֵי בִּפְּוּח נֵפֶשׁ...

For those who travel with a caravan in the wilderness, and everyone knows that they will need to violate Shabbat because they can't remain in the desert by themselves throughout Shabbat due to danger, it is prohibited to depart during the three days prior to Shabbat. However, on Sunday, Monday, or Tuesday, it is permitted to depart, and if it then becomes dangerous and he will need to violate Shabbat to preserve his life, it is permitted and not a desecration of Shabbat.

One who goes up to Israel, if a caravan is available even on Friday, one can go with them because it is a *mitzvah*. One should stop with them to rest on Shabbat, but if, once they are in the wilderness, they no longer want to stop, he can travel with them even outside of the *techum*, because of the danger to human life...

(6) MAGEN AVRAHAM OC 248:15 (R' AVRAHAM GOMBINER, 17TH CENTURY POLAND)

(טו) והעולה לא"י. ודוק' ע"ד להתיישב וי"א אפי' ע"מ להחזיר כיון דאפי' מהלך ד"א בא"י מצוה היא (כ"ה):

One who goes up to Israel: This is specifically with the intention of dwelling there, but some say that [this is true] even if your intention is to return, because even walking 4 Amot in Israel is a Mitzvah.

PURCHASING PROPERTY IN ISRAEL

(7) GITTIN 8B

וְהַקּוֹנֶה שָׁדָה בָּסוּרְיָא כְּקוֹנֶה בְּפַרְנָארֵי יְרוּשֶׁלַיִם – לְמַאי הִילְכְתָא? אָמַר רַב שֵׁשֶׁת: לוֹמֵר שֶׁכּוֹתְבִין עָלָיו אוֹנוֹ, וַאֲפִילוּ בְּשֵׁבָּת. בְּשַׁבָּת סָלְקָא דַעְתָּהְ?! כִּדְאָמִר רָבָא: אוֹמֵר לְגוֹי וְעוֹשֶׂה; הָכָא נָמֵי אוֹמֵר לְגוֹי וְעוֹשֶׂה. וְאַף עַל גַּב דַּאָמִירָה לְגוֹי שְׁבוּת, מִשׁוּם יִשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל – לָא גְזוּר רַבָּנַן.

The *baraita* further teaches: And one who purchases a field in Syria is like one who purchases a field in the outskirts of Jerusalem. The Gemara asks: With regard to which *halakha* was this stated? What practical ruling is taught by this statement? Rav Sheshet says: This serves to say that one writes a bill of sale [ono] for this purchase, and one may write a bill of sale even on Shabbat.

The Gemara asks: Can it enter your mind that one may write this bill of sale on Shabbat? Writing on Shabbat is a prohibited labor for which one is liable to receive court-imposed capital punishment. The Gemara explains: This is as Rava says with regard to a similar issue, that one tells a gentile that he should do it, and he does so. Here too, it is referring to a situation where one tells a gentile that he should write a bill of sale, and he does so. And even though the *halakha* generally is that telling a gentile to perform an action that is prohibited for a Jew on Shabbat violates a rabbinic decree, since the Sages prohibited instructing a gentile to perform prohibited labor on behalf of a Jew on Shabbat, here the Sages did not impose this decree, due to the mitzva of settling Eretz Yisrael.

(8) SHU"T RASHBASH 1 (R' SHLOMO BEN SHIMON, 15TH CENTURY ALGIERS)

ובפ"ק דגיטין ובפרק מרובה אמרינן הלוקח בית בא"י כותבין עליו אונו אפילו בשבת. ופירוש אונו שטרו. ואמרינן התם דאע"ג דאמירה לגוי שבות, משום ישוב א"י לא גזרו רבנן... והעיקר היא הישיבה שהיא הדירה, ועליה היא סיבת השגת הישיבה והישוב הוא צורך קיום הישיבה... וכן הדבר בעלייה ובישוב, כי המצוה עצמה היא הישיבה שהיא הדירה, וסבה הקודמת היא העליה, שמי שהוא חוץ לא"י אם לא תקדם לו העליה לא יכנס לארץ, והישוב הוא כמו נטיעת גנות ופרדסים וקניית בתים, שכל זמן שימצא מזון ומדור תמצא הישיבה, ואפשר שיהיה לאדם שם גנות ופרדסים ובתים, והם סיבת הישוב, והוא אינו דר שם, על כן הישוב אינו הואחרת מגעת ואין המצוה הישוב אינו הישיבה... על כן אני אומר שהישוב והעליה שתיהן סבות המצוה אלא שהאחת מקדמת והאחרת מגעת ואין המצוה אלא הישיבה.

In the first chapter of Gittin and in the chapter of HaMerubeh, it says that one who purchases a house in Israel can have his on written on Shabbat, and the meaning of on is "document." It says there that even though amirah l'akum is a rabbinic prohibition, for the sake of inhabiting Israel, the Rabbis did not prohibit it... The main idea is that yeshivah means dwelling, and going up to Israel is a way to accomplish dwelling, and "Yishuv" is needed in order to fulfill dwelling... This is the matter regarding going up and yishuv, which is that the mitzvah itself is dwelling, and going up is just a prior cause, because if one who is outside of Israel won't go up, he will not enter the land. Yishuv is like planting gardens, orchards, and purchasing houses, because anywhere you can find food and shelter, you can find "dwelling." It is possible that a person will have gardens, orchards, and houses, the prerequisites for dwelling, but he will not dwell there, which proves that Yishuv is not dwelling... Therefore, I say that settling the land and going up are both causes for the mitzvah, but one comes first and the other is proximate, but the mitzvah itself is only dwelling.

(9) SHU"T AVNEI NEZER YD 454 (R' AVRAHAM BORNSZTAIN, 19TH CENTURY SOCHATCHOV, POLAND)

יח) מעתה אם ידור אדם בא"י ואין לו שם שום מצב פרנסה רק הנשלח לו מחו"ל ועדיין השפעת מזונותיו ע"י השר שמחו"ל. מה זו ישיבת א"י. וזה נ"ל טעם הגדולים שלא נסעו לא"י. הגם שי"ל הלא שלחום להם רק מעות והם קונים ואוכלים פירות א"י. מ"מ מסתבר יותר דבכה"ג נקרא השפעתם מח"ל.

18) From here, it follows that if a person lives in Israel and has no source of income there except for that which is sent from outside of Israel, such that his sustenance comes from the authorities outside of Israel, how could this constitute dwelling in Israel? This is the reason that the gedolim did not go to Israel. Even though one can say that only money is sent from Israel, and they buy and consume the produce of Israel, still it is more reasonable to say that this is called one who is sustained from outside of Israel.

כ) ועוי"ל כי מ"ש שאם מקבל מאנשי חו"ל חשיב מזונותיו באים באמצעות שר חו"ל זהו אם מקבל מהם בתורת צדקה דנמצא בן חו"ל המשפיע ובן א"י המקבל. אך אם נותנים לבני א"י לכבודם כעין המביא דורון לת"ח לא נקרא שמקבל מבן חו"ל... ומ"מ נשאר הדין דהיושבים בא"י ומתפרנסים מחו"ל נמי מקיימים מצות ישיבת א"י... אבל זה ברור דעיקר המצוה בתכלית השלימות הוא להיושבים בא"י ומתפרנסים מהשפע שמא"י...

20) One can further say that when we say that one who recieves sustenance from Chutz LaAretz is considered to be one who is supported from the authorities in Chutz LaAretz, this is only when one receives it as charity, such that the one in Chutz LaAretz is the giver and the one in Israel is the receiver. However, if they give to the inhabitants of Israel for their honor, like one who brings a gift to a Sage, this is not considered being sustained by a resident of Chutz LaAretz... The law remains that one who dwells in Israel and is supported by the Diaspora also fulfill the mitzvah to dwell in Israel... Nonetheless, the main mitzvah in its fullness applies to those who dwell in Israel and sustain themselves from the bounty of Israel...

ואפי' להאנשים היושבים בחו"ל הוא מצוה גדולה לקנות נחלה בא"י. ובפרט אם יהי' להם מזה פרנסה אף אם ישבו בחו"ל נחשב קצת כאלו יושבים בא"י.

Even for those people who dwell outside of Israel, it is still a great mitzvah to purchase land in Israel. Especially if they get income from it, even if they live in Chutz LaAretz, they are partially considered to be dwelling in Israel.

(10) PISKEI TESHUVA VOL 2. P. 38 (RABBI AVRAHAM PIETERKOVSKI, 20TH CENT. POLAND)

נראה דאפילו אם הוא עצמו דר בחו"ל וקנה שדה או בית בא"י מקיים בזה קצת המ"ע כיון דמכ"מ גורם שתתיישב הארץ וכו', וכן מצאתי בתשו' אבני נזר (יו"ד סי' תנ"ה) שכתב וגם לקנות נחלה בא"י אף אם ישב בחו"ל נחשב קצת ישיבה בא"י .והנה ישראל הקונה שדה או בית מישראל בא"י, נראה דאינו מקיים בזו הקנייה המ"ע דישוב א"י, דלא ירושה איכא ולא ישיבה איכא.

It seems that even if a person lives outside of Israel, but purchases a field or house in Israel, he fulfills part of the positive commandment, because he perforce causes that the land should be settled... I also found in the Avnei Nezer that purchasing a plot in Israel, even if he lives outside of Israel, is still partially considered living in Israel. However, if a Jew buys a field or house from another Jew in Israel, it seems that he isn't fulfilling a *mitzyah* of inhabiting Israel, because he has not accomplishing inheriting the land or living there.

(11) RAV SHMUEL MOHILEVER (19TH CENTURY BIALYSTOK), LETTER TO THE FIRST ZIONIST CONGRESS IN 1897

All "children of Tzion" must know clearly and believe fully that "settling the land," which entails buying land and building houses, planting orchards and fields, is one of the greatest *mitzvot* in our Torah, and some of our predecessors have said that it is valued like the entire Torah.

ד) גם צריכים כל "כני ציון" לדעת ידיעה גמורה ולהאמין אמונה שלמה. כי "ישוב הארץ" היינו: לקנות אדמה ולבנות בתים, לנטוע פרדסים ולזרוע שדות, היא אחת המצות חיותר גדולות שבתורתנו, וישנם מקדמונינו האומרים כי היא שקולה כנגד כל התורה, והטעם הפשוט של גודל המצוה הזאת, באשר היא יסוד קיום לאומנו. האיש המאמין זאת הוא חובב ציון אמתי בכל לבבו ונפשו ובלעדי הדעת והאמונה הזאת הנותן ידו אלינו הוא רק כנותן נדבה לצאת ידי כל הדעות.

The simple reason for the great weight of this *mitzvah* is that it is the foundation of our existence as a nation. One who believes this is a true lover of Tzion with his whole heart and soul, and without this knowledge and belief, one who lends us his hand is just like one who gives a gift to fulfill all opinions.

SUPPORTING CAUSES IN ISRAEL

(12) SIFREI TO DEVARIM 15:7

(ז) כִּי יִהְיֶה בְּדּ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶידְּ בְּאַחַד שְׁעָרֶידְּ בְּאַרְצְדְּ אֲשֶׁר י"י אֱלֹהֶידְ נֹתֵן לָדְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְדְּ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְדְּ מֵאָחִידְּ הַאָבִיוֹן.

(7) If a poor man, one of your brothers, is with you within any of your gates in your land which Hashem your God gives you, you shall not harden your heart or shut your hand from your poor brother.

באחת שעריך – יושבי עריך קודמים ליושבי עיר אחרת.

בארצך – יושבי הארץ קודמין ליושבי חוצה לארץ.

"In one of your gates": The inhabitants of your city take precedence to those of another.

"In your land": The inhabitants of Eretz Yisrael take precedence to those who live outside the land.

(13) BACH YD 251 (R' YOEL SIRKIS, 16TH-17TH CENTURY POLAND)

(ה) ונראה דבשניהם מעיר אחרת קאמר דיושבי א"י קודמין ליושבי ח"ל אבל עניי עירו בח"ל פשיטא דקודמין לעניי עיר אחרת אפי' הם מא"י... מיהו ודאי בהא דאמר דיושבי א"י קודמין לשל ח"ל נראה דאפילו עניי עיר אחרת הבאים לעיר הם נדחים מפני עניי ארץ ישראל שלא באו לעיר אלא שולחים לעניי א"י קודם שנותנים לעניי ח"ל הבאים מעיר אחרת לעירו...

It seems that the rule which prioritizes inhabitants of Israel over those of Chutz LaAretz applies only when both are from different cities (from the giver), but the inhabitants of one's own city obviously take precedence over the poor of another city, even if it is in Israel... However, it is certain that when we say that the inhabitants of Israel take precedence over those of Chutz LaAretz, it seems that even when the poor of another city come to one's city, they are pushed off in favor of the poor of Israel who did not come

to the city. Rather, one sends to the proof of Israel before giving to the poor of Chutz LaAretz who come to one's city...

(14) PE'AT HA-SHULKHAN, HILKHOT ERETZ YISRAEL, BEIT YISRAEL 2:29 (R' YISRAEL BEN SHMUEL ASHKENAZI OF SHKLOV, 19TH CENTURY ISRAEL)

ולי נראה דודאי הכתוב ודתני עלה בספרי בא"י נאמרה... אבל לא מיירי בעניי עירו שבחו"ל דנימא דהקדים בקרא לבארצך דהיינו עניי א"י ומסברא לא קדמי דבנתינתו ליושבי א"י מקיים ב' מצות להחיות עניים ולקיים ישיבת א"י.

It seems to me that the verse and it's interpretation in the Sifrei referred to Israel... and not to the poor of one's city outside of Israel, to say that they should take precedence over the proof of "your land," which is Israel, as it makes more sense that they shouldn't take precedence, for when one gives to the poor of Israel, one fulfills two *mitzvot*: sustaining the poor and inhabiting Eretz Yisrael.

(15) PNEI DAVID, PARSHAT RE'EH 15 (R' CHAIM YOSEF DAVID AZULAI, 18TH CENTURY ISRAEL AND ITALY)

It is possible that even the Bach didn't say [that the local poor take precedence over the poor overseas] except when he is sending money to the poor of Israel. However, when a messenger comes from Israel, whose enter *shlichut* is to facilitate dwelling in the land, for without the help of the Diaspora Jews, the land and all its inhabitants would melt before the other nations and bandits in their abominations and the name of Israel would no longer be found in Eretz Yisrael, then in this, even the Bach and those who agree with him would concede that this takes precedence over the poor of one's city. For see how strict our Sages were regarding the habitation of Israel, going so far as to permit writing on Shabbat in their courts and buying houses from non-Jews on Shabbat and signing and bringing forth documentation in their courts, as mentioend in Shulkhan Arukh OC 306.

ואפשר דגם הרב ב״ח לא אמרה אלא במתנדב לעניי א״י דוקא אמנם כשבא שליח מא״י דעיקר שליחותו הוא משום ישוב א״י דאי לאו סיוע בני הגולה נמוגים ארץ וכל יושביה מפני גוים מפני לסטים בעלילותם יושביה מפני גוים מפני לסטים בעלילותם ובתועבותם ולא יזכר שם ישראל עוד בא״י נראה דבזה גם הרב ב״ח ודעמיה מודים דקדמי לעניי העיר דכמה החמירו רבותינו זכרונם לברכה משום ישוב א״י עד שהתירו לכתוב בשבת בערכאות שלהם ולקנות בית בא״י מן העכו״ם בשבת וחותם ומעלה בערכאות כמ״ש בש״ע א״ח בשבת וחותם ומעלה בערכאות כמ״ש בש״ע א״ח

FURTHER READING

https://www.yutorah.org/lectures/745434/Maintaining-a-Connection-to-the-Land-of-Israel-from-the-Diaspora

https://etzion.org.il/en/halakha/studies-halakha/philosophy-halakha/land-israel-9-yishuv-eretz-yisrael

https://bknworg.weebly.com/uploads/5/9/9/5/5995719/yishuv_eretz_yisrael.pdf

https://shiurim.yutorah.net/1984/1053/735678.pdf

https://www.sefaria.org/Gray Matter III%2C Israel%2C Must Diaspora Jews Make Aliyah%3F.1?lang =bi

https://hakirah.org/Vol25Buchman.pdf

https://www.yutorah.org/lectures/731742/%D7%9E%D7%A6%D7%95%D7%AA-%D7%99%D7%A9%D7%95%D7%91-%D7%90%D7%A8%D7%A5-%D7%99%D7%A8%D7%A8%D7%90%D7%9C

https://www.yutorah.org/lectures/935565/The-Mitzvah-of-Living-in-Eretz-Yisrael

https://www.yutorah.org/lectures/924178/Is-there-a-Mitzvah-of-Living-in-Eretz-Yisrael?

OUTLINE

Goal: Students will explore the two elements of the *mitzvah* to dwell in Israel, and three approaches to fulfilling the *mitzvah* while living in Chutz LaAretz.